

Europeiska unionens officiella tidning

ISSN 1725-2504

C 84

fyrtiosjunde årgången

3 april 2004

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

Informationsnummer

Innehållsförteckning

Sida

I Meddelanden

Kommissionen

2004/C 84/01	Eurons växelkurs	1
2004/C 84/02	Statligt stöd – Tyskland – Stöd C 3/04 (ex N 644/g/02) – Utveckling av en gemensam ekonomisk infrastruktur inom ramen för förbundsstatens och delstaternas gemensamma initiativ för förbättring av den regionala näringsstrukturen enligt punkt 7 i del II av den preliminära planen – Del g: Stöd till uppförande och utvidgning av industricenter och teknikcenter som tillhandahåller lokaler och gemensamma tjänster till nystartade småföretag och nystartade små och medelstora företag med inriktning på innovativ teknik – Uppmaning enligt artikel 88.2 i EG-fördraget att inkomma med synpunkter ⁽¹⁾	2
2004/C 84/03	Medlemsstaternas uppgifter om statligt stöd som beviljats med stöd av kommissionens förordning (EG) nr 70/2001 av den 12 januari 2001 om tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i EG-fördraget på statligt stöd till små och medelstora företag ⁽¹⁾	8
2004/C 84/04	Medlemsstaternas sammanfattande uppgifter om statliga stöd som beviljas i enlighet med kommissionens förordning (EG) nr 1/2004 av den 23 december 2003 om tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i EG-fördraget på statligt stöd till små och medelstora företag som är verksamma inom produktion, bearbetning och saluföring av jordbruksprodukter	10
2004/C 84/05	Sammanfattande information om statliga stöd som beviljats i enlighet med kommissionens förordning (EG) nr 1/2004 av den 23 december 2003 om tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i EG-fördraget på statligt stöd till små och medelstora företag som är verksamma inom produktion, bearbetning och saluföring av jordbruksprodukter ...	11
2004/C 84/06	Offentliggörande av en ansökan om registrering i enlighet med artikel 6.2 i rådets förordning (EEG) nr 2081/92 om skydd för geografiska beteckningar och ursprungs-beteckningar	12
2004/C 84/07	Kommissionens meddelande inom ramen för genomförandet av rådets direktiv 89/106/EEG ⁽¹⁾	18

SV

2004/C 84/08	Yttrande från Rådgivande kommittén för företagskoncentrationer avgivet vid dess 109:e möte den 27 maj 2002 om ett utkast till beslut i ärende COMP/M.2624 – BP/Erdölchemie ⁽¹⁾	19
2004/C 84/09	Förhørsombudets slutrapport i ärende COMP/M.2624 – BP/Erdölchemie (enligt artikel 15 i kommissionens beslut 2001/462/EG, EKSG av den 23 maj 2001 om kompetensområdet för förhørsombudet i vissa konkurrensförfaranden (EGT L 162, 19.6.2001, s. 21)) ⁽¹⁾	19
2004/C 84/10	Förhandsanmälan av en koncentration (Ärende COMP/M.3388 – Ford Motor Company Ltd/Polar Motor Group Ltd) ⁽¹⁾	20
2004/C 84/11	Beslut om att inte göra invändningar mot en anmäld koncentration (Ärende COMP/M.3289 – Interbrew/Spaten-Franziskaner) ⁽¹⁾	21
2004/C 84/12	Beslut om att inte göra invändningar mot en anmäld koncentration (Ärende COMP/M.3372 – Carlsberg/Holsten) ⁽¹⁾	21

II *Förberedande rättsakter*

.

III *Upplysningar*

Kommissionen

2004/C 84/13	Meddelande om förslagsinfordran – Samarbetsprogram om civil luftfart mellan EU och Kina – EuropeAid/119616/D/G/CN ⁽¹⁾	22
2004/C 84/14	Meddelande om förslagsinfordran – Stöd till och samordning av strategier för integrerad gränsförvaltning – EuropeAid/119657/C/G/Multi	22

I

(Meddelanden)

KOMMISSIONEN

Eurons växelkurs ⁽¹⁾

2 april 2004

(2004/C 84/01)

1 euro =

Valuta			Kurs	Valuta			Kurs
USD	US-dollar		1,2318	LVL	lettisk lats		0,6569
JPY	japansk yen		128,36	MTL	maltesisk lira		0,4261
DKK	dansk krona		7,4457	PLN	polsk zloty		4,7474
GBP	pund sterling		0,6663	ROL	rumänsk leu	40 843	
SEK	svensk krona		9,2231	SIT	slovensk tolar		238,48
CHF	schweizisk franc		1,5637	SKK	slovakisk koruna		40,115
ISK	isländsk krona		88,11	TRL	turkisk lira	1 609 898	
NOK	norsk krona		8,408	AUD	australisk dollar		1,6095
BGN	bulgarisk lev		1,9468	CAD	kanadensisk dollar		1,6103
CYP	cypriotiskt pund		0,5862	HKD	Hongkongdollar		9,5929
CZK	tjeckisk koruna		32,75	NZD	nyzeeländsk dollar		1,8508
EEK	estnisk krona		15,6466	SGD	singaporiansk dollar		2,0611
HUF	ungersk forint		249,30	KRW	sydkoreansk won	1 406,16	
LTL	litauisk litas		3,4524	ZAR	sydafrikansk rand		7,8158

⁽¹⁾ Källa: Referensväxelkurs offentliggjord av Europeiska centralbanken.

STATLIGT STÖD – TYSKLAND

Stöd C 3/04 (ex N 644/g/02) – Utveckling av en gemensam ekonomisk infrastruktur inom ramen för förbundsstatens och delstaternas gemensamma initiativ för förbättring av den regionala näringsstrukturen enligt punkt 7 i del II av den preliminära planen

Del g: Stöd till uppförande och utvidgning av industricentrer och teknikcentrer som tillhandahåller lokaler och gemensamma tjänster till nystartade småföretag och nystartade små och medelstora företag med inriktning på innovativ teknik

Uppmaning enligt artikel 88.2 i EG-fördraget att inkomma med synpunkter

(2004/C 84/02)

(Text av betydelse för EES)

Genom den skrivelse, daterad den 18 februari 2004 som återges på det giltiga språket på de sidor som följer på denna sammanfattning, underrättade kommissionen Tyskland om sitt beslut att inleda det förfarande som anges i artikel 88.2 i EG-fördraget avseende ovannämnda stöd.

Berörda parter kan inom en månad från dagen för offentliggörandet av denna sammanfattning och den därpå följande skrivelsen inkomma med sina synpunkter. Synpunkterna skall sändas till följande adress:

Europeiska kommissionen
Generaldirektoratet för konkurrens
Registreringsenheten för statligt stöd
B-1049 Bryssel
Fax (32-2) 296 12 42

Synpunkterna kommer att meddelas Tyskland. Den tredje part som inkommer med synpunkter kan skriftligen begära konfidentiell behandling av sin identitet, med angivande av skälen för begäran.

I. BESKRIVNING

1. Syftet med det aktuella stödet att under startfasen främja nystartade småföretag och nystartade små och medelstora företag som inriktar sig på innovativ teknik i de områden som omfattas av stödordningen. Stöd ges till de organ som ansvarar för industricentrer och teknikcentrer för att uppmuntra dessa att bygga och utvidga sådana centrer och att hyra ut lokaler och utrustning till nystartade småföretag och nystartade små och medelstora företag med inriktning på innovativ teknik.
2. Stödet ges i form av investeringsbidrag till de organ som ansvarar för centren. Storleken på det offentliga stödet till de organ som ansvarar för centren kommer inte att överstiga 90 % av de stödberättigande kostnaderna. De ansvariga organen anlitar vinstdrivande företag för uppförande av centren och för utbyggnad, samt för markplaneringen. Företagen väljs ut genom ett öppet anbudsförfarande i enlighet med reglerna för offentlig upphandling.
3. Centren kan utnyttjas av små och medelstora företag i alla sektorer, med undantag för känsliga sektorer. Stödordningen

avser främst regioner som omfattas av artikel 87.3 a och c, men avser även områden utanför stödregionerna (cirka 5 % av stödordningens räckvidd).

II. BEDÖMNING

4. Kommissionen kan inte avgöra om stödordningen är förenlig med den gemensamma marknaden eller inte då Tyskland inte lämnat tillräckliga upplysningar avseende vissa aspekter. Det krävs kompletterande upplysningar för att kommissionen skall kunna avgöra om det är fråga om statligt stöd på två nivåer eller inte, dvs. om det är fråga om statligt stöd både till de organ som ansvarar för centren och till slutanvändarna, som är de små och medelstora företagen, eller inte. Tyskland hävdar att det stöd som ges till de ansvariga organen inte utgör statligt stöd. Kommissionen kan inte godkänna detta på grundval av de uppgifter som finns tillgängliga i detta skede. Kommissionen behöver kompletterande upplysningar för att avgöra om Tyskland kan garantera att största möjliga del av stödet överförs till de små och medelstora företagen.

5. Tyskland har meddelat att det offentliga stödet kommer att vara 90 % av de stödberättigande kostnaderna och därför förefaller det inte möjligt att godkänna stödordningen på grundval av någon av förordningarna om statligt stöd, rambestämmelserna eller riktlinjerna, utan enbart på grundval av EG-föredraget. Tyskland hävdar att det föreligger ett marknadsmisslyckande då det är svårt i startfasen för småföretag och små och medelstora företag som inriktar sin verksamhet på innovativ teknik eller som bedriver egen FoU-verksamhet att på marknaden få tillgång till de infrastrukturer och den utrustning de behöver till rimliga priser. Kommissionen är i detta skede av undersökningen inte övertygad om omfattningen av det hävdade marknadsmisslyckandet. Kommissionen har ännu inte tillgång till de upplysningar den behöver för att avgöra om centren även är en fruktbar miljö som kan ge de små och medelstora företagen möjlighet att skapa kontakter och synergieffekter. För att kunna avgöra om centren utgör en fruktbar miljö och därmed avgöra om det finns möjlighet att godkänna stödordningen på grundval av EG-fördraget behöver kommissionen kompletterande upplysningar om vilka kriterier som används för urvalet av de små och medelstora företagen. Kommissionen betvivlar att stödet är förenligt med den gemensamma marknaden.

III. SLUTSATS

Kommissionen har därför beslutat att inleda det förfarande som anges i artikel 88.2 i EG-fördraget.

Med hänsyn till ovanstående överväganden ger kommissionen Tyskland tillfälle att inom en månad från mottagandet av denna skrivelse yttra sig och tillhandahålla alla upplysningar som är nödvändiga för bedömningen av stödet.

SKRIVELSE

"Die Kommission teilt Deutschland mit, dass sie nach Prüfung der von den deutschen Behörden über die vorerwähnte Beihilfe übermittelten Angaben beschlossen hat, das Verfahren nach Artikel 88 Absatz 2 EG-Vertrag einzuleiten.

1. VERFAHREN

Mit Schreiben vom 19. September 2002 (registriert am 20. September 2002) meldete Deutschland nach Artikel 88 Absatz 3 EG-Vertrag die oben erwähnte Beihilfe an.

Deutschland meldete die Maßnahme an, um Rechtssicherheit zu erhalten, da es die Regelung nicht als Beihilfe im Sinne von Artikel 87 Absatz 1 EG-Vertrag betrachtet.

Am 9. Oktober 2002, 17. Januar 2003, 30. Juni 2003 und 25. September 2003 forderte die Kommission weitere Auskünfte an. Deutschland übermittelte am 18. November 2002, 11. und 12. Februar 2003, 24. Juli 2003 und 30. Oktober 2003 zusätzliche Informationen. Mit Schreiben vom 26. November 2003 stimmte Deutschland einer Fristverlängerung für die vorläufige Prüfung bis zum 5. Februar 2004 zu und erteilte gleichzeitig weitere Auskünfte.

Am 3. April 2003 und am 15. Oktober 2003 trafen Vertreter Deutschlands und der Kommission zusammen.

2. BESCHREIBUNG DER MASSNAHME

2.1 Titel und Rechtsgrundlage

Die Beihilferegelung wird als „Beihilfe für die Errichtung und den Ausbau von Gewerbezentren/Technologiezentren, die kleinen Unternehmen in der Gründungsphase oder mittleren Unternehmen in der Gründungsphase, die in einer innovativen High-Tech-Branche tätig sind, Räumlichkeiten und Gemeinschaftsdienste bereitstellen“ bezeichnet. Sie stützt sich auf das Gesetz über die Gemeinschaftsaufgabe „Verbesserung der regionalen Wirtschaftsstruktur“ vom 6. Oktober 1969 in Verbindung mit den auf seiner Grundlage erlassenen entsprechenden Bestimmungen aus Teil II Ziffer 7 des relevanten jährlichen Rahmenplans.

2.2 Ziel der Maßnahme

Ziele der Regelung sind

1. die Förderung von kleinen Unternehmen in der Gründungsphase oder mittleren Unternehmen in der Gründungsphase, die in einer innovativen High-Tech-Branche tätig sind in den Fördergebieten im Sinne der Gemeinschaftsaufgabe und
2. die Stärkung des Innovationspotenzials in den Fördergebieten im Sinne der Gemeinschaftsaufgabe. Tatsächlich beruft sich Deutschland auf einen Fall von Marktversagen, ähnlich dem Marktversagen, wie es bereits von der Kommission für den Zugang von KMU zu Risiko- und Eigenkapital anerkannt wurde.

Deutschland ist der Auffassung, dass bestimmte KMU Schwierigkeiten haben, Einrichtungen zu für sie erschwinglichen Preisen anzumieten. Dies gilt insbesondere für kleine Unternehmen in der Gründungsphase oder mittlere Unternehmen in der Gründungsphase, die in einer innovativen High-Tech-Branche tätig sind. Deutschland erklärt, dass Vermieter von gewerblichen Einrichtungen ungern an solche Unternehmen vermieten. Laut den deutschen Behörden führt diese Risikoabneigung der gewerblichen Immobilienvermieter zu einem typischen Fall von „Marktversagen“, das die Entwicklung von Existenzgründern und innovative technologieorientierte Aktivitäten behindert. Die Beseitigung dieses Hindernisses soll die regionale Wettbewerbsfähigkeit stärken und dazu beitragen, die Ziele der Lissabon-Agenda zu erreichen.

Zu diesem Zweck stellt Deutschland den zuständigen Trägern Beihilfen zur Verfügung, um sie darin zu unterstützen:

- Gewerbezentren/Technologiezentren zu errichten und/oder zu erweitern und
- die Räumlichkeiten und die gemeinschaftlich genutzte Ausstattung dieser Zentren an bestimmte KMU zu vermieten.

2.3 Förderfähige Vorhaben und Mechanismus der Beihilferegelung

Die Beihilfe wird in Form von Investitionszuschüssen zugunsten der Träger der Zentren gewährt.

Förderfähig sind die Errichtung und der Ausbau von Gewerbezentren/Technologiezentren, die kleinen Unternehmen in der Gründungsphase oder mittleren Unternehmen in der Gründungsphase, die in einer innovativen High-Tech-Branche tätig sind, Räumlichkeiten und gemeinschaftlich genutzte Ausstattung bereitstellen.

Die Räumlichkeiten der Zentren werden an KMU vermietet. Die Mietdauer ist auf maximal acht Jahre beschränkt. Die Auswahl der KMU erfolgt diskriminierungsfrei. Die Bindefrist für die zweckentsprechende Nutzung der Gewerbezentren beträgt mindestens 15 Jahre.

Deutschland weist darauf hin, dass das durch den zuständigen Träger angewandte Bewilligungs- und Überwachungsverfahren sicherstellt, dass die Beihilfe den von diesen Zentren profitierenden KMU in größtmöglichem Umfang zugute kommt. Die Weiterreichung der Beihilfen von den zuständigen Trägern an die KMU wird durch die Prüfung der Verwendungsnachweise, der Investitionsschlussabrechnungen und der Betriebsergebnisse der Gewerbezentren gewährleistet.

2.4 Förderfähige Kosten

Förderfähig sind die Kosten folgender Erstinvestitionen:

- Investitionskosten für die Errichtung und den Ausbau der Zentren, einschließlich der Grundstückskosten, und in Ausnahmefällen die Erwerbskosten bereits bestehender Gebäude;
- Grundstücks-Erschließungskosten für die Errichtung der Gebäude;
- Zusätzliche im Zusammenhang mit dem Bau entstehende Kosten;
- Erwerbskosten für die gemeinschaftlich genutzte Ausstattung der Zentren, z. B. technische Ausstattung.

2.5 Beihilfeempfänger

2.5.1 Direkte Beihilfeempfänger

Die erste Ebene möglicher Beihilfeempfänger besteht aus den Trägern. Antragsteller und Empfänger der Beihilfe ist der zuständige Träger des Zentrums, im Regelfall die kommunale Behörde (Gemeinde oder Gemeindeverband). In Ausnahmefällen kann es sich auch um eine juristische Personen des öffentlichen Rechts handeln, die im Sinne von Artikel 51–68 der deutschen Abgabenordnung steuerbegünstigte Zwecke verfolgt.

In der Regel ist oder wird der Träger auch Eigentümer des für das Zentrum zu nutzenden Grundstücks⁽¹⁾. Nur in Ausnahmefällen verbleibt das Eigentum in den Händen Dritter. In diesem Fall verfügt der zuständige Träger über abgesicherte Einwirkungsrechte auf die Umgestaltung und spätere Nutzung des Geländes als Gewerbezentrum/Technologiezentrum. Darüber hinaus wird durch einen Abschöpfungsvertrag zwischen dem Träger und dem Eigentümer der Einrichtung gewährleistet, dass aufgrund einer Wertsteigerung des erschlossenen Geländes erzielte Gewinne abgeführt werden⁽²⁾.

⁽¹⁾ Wenn der Erwerb von Grundstücken oder Gebäuden für die Errichtung oder den Ausbau der Gewerbezentren erforderlich ist, wird der hierfür zu entrichtende Preis nicht über dem Marktpreis liegen. Die geltenden Haushaltsvorschriften stellen sicher, dass andernfalls keine Bezuschussung erfolgt.

⁽²⁾ Der Eigentümer muss nach Ablauf der Nutzungszeit der Gebäude jeglichen durch eine Wertsteigerung erzielten Gewinn an den Träger weiterreichen. Der Träger selbst erstattet diesen Gewinn abzüglich eigener Anteile an den beihilfefähigen Kosten an den Haushalt der Gemeinschaftsaufgabe.

Der Träger beauftragt gewinnorientierte Unternehmen mit der Errichtung und/oder dem Ausbau der Zentren (Unternehmen, die das Grundstück für den Bau vorbereiten und die Zentren errichten oder ausbauen). Diese Aufgaben können unter folgenden Voraussetzungen übertragen werden:

- Die Auswahl der Unternehmen erfolgt durch öffentliche Ausschreibung unter Beachtung der Vergabevorschriften. Dies ist auch in den Fällen gewährleistet, in denen der Träger nicht Grundstückseigentümer ist.
- Der Träger übernimmt die Verantwortung für das Projekt, gleichzeitig müssen die Ziele und Bedingungen der Gemeinschaftsaufgabe „Verbesserung der regionalen Wirtschaftsstruktur“ gewahrt bleiben. Dies wird durch eine Vertretung zwischen dem Träger und dem beauftragten Unternehmen sichergestellt.
- Die wirtschaftliche Aktivität des beauftragten Unternehmens hat sich auf die Grundstücksentwicklung und/oder die Errichtung oder den Ausbau der Zentren zu beschränken. Die Unternehmen dürfen das Grundstück oder die Gebäude nicht in eigenem wirtschaftlichen Interesse nutzen.
- Zwischen dem Träger und den beauftragten Unternehmen dürfen keine rechtlichen, wirtschaftlichen oder personellen Verflechtungen bestehen.

2.5.2 Indirekte Beihilfeempfänger

Eine zweite Ebene möglicher Beihilfeempfänger stellen die KMU dar, die Räumlichkeiten anmieten oder die gemeinschaftliche Ausstattung nutzen. Bei diesen Mietern handelt es sich entweder um kleine Unternehmen in der Gründungsphase oder um mittlere Unternehmen in der Gründungsphase, die in einer innovativen High-Tech-Branche tätig sind⁽³⁾.

2.6 Anwendungsbereich

Die Zentren stehen KMU aller Branchen offen mit Ausnahme der so genannten sensiblen Wirtschaftszweige (Stahl, Steinkohle, Schiffbau, Kunstfaser- und Kfz-Industrie). Die besonderen Vorschriften, die für die Bereiche Verkehr, Landwirtschaft, Fischerei und Aquakultur gelten, werden eingehalten.

Die angemeldete Beihilferegulation betrifft vor allem Fördergebiete im Sinne von Artikel 87 Absatz 3 Buchstaben a) und c) EG-Vertrag. In geringem Umfang sind jedoch auch Regionen außerhalb der Fördergebiete betroffen (etwa 5 % des von der Beihilferegulation erfassten Gebiets).

⁽³⁾ Kleine und mittlere Unternehmen (KMU) werden für die Beihilferegulation im Einklang mit der Empfehlung der Kommission vom 3. April 1996 betreffend die Definition der kleinen und mittleren Unternehmen definiert (ABl. L 107 vom 30.4.1996, S. 4). Die deutschen Behörden haben in ihrer Anmeldung zugesichert, dass die Beihilferegulation angepasst wird, sobald die neue KMU-Definition in Kraft tritt. Die Empfehlung der Kommission vom 6.5.2003 betreffend die Definition der Kleinstunternehmen sowie der kleinen und mittleren Unternehmen (ABl. L 124 vom 20.5.2003, S. 36) wird die Empfehlung von 1996 ab dem 1. Januar 2005 ersetzen.

2.7 Beihilfeintensitäten

Die dem Träger gewährte Unterstützung durch die öffentliche Hand beträgt höchstens 90 % der förderfähigen Kosten.

Im Hinblick auf die den KMU gewährten Vorteile hat Deutschland bestätigt, dass der Wert der in den Zentren vermieteten Räumlichkeiten/Ausstattungen pro KMU die jeweiligen Schwellenwerte von 500 000 EUR in Regionen außerhalb von Fördergebieten, bzw. von 750 000 EUR in Fördergebieten nach Artikel 87 Absatz 3 Buchstabe c) EG-Vertrag und von 1 Mio. EUR in Fördergebieten nach Artikel 87 Absatz 3 Buchstabe a) EG-Vertrag nicht überschreitet. Andernfalls erfolgt eine gesonderte Anmeldung.

2.8 Kumulierung

Den sich in den Gewerbezentren ansiedelnden KMU wird keine zusätzliche Bezuschussung der Mietkosten durch staatliche Beihilfen gewährt.

2.9 Haushaltsmittel und Laufzeit

Für die Gemeinschaftsaufgabe sind im Zeitraum 2004–2006 insgesamt Mittel in Höhe von rund 5 Mrd. EUR ausgewiesen. Nur ein kleiner Teil davon ⁽⁴⁾ ist für die Maßnahmen vorgesehen, die unter die vorliegende Anmeldung fallen.

Die Beihilferegelung soll bis zum 31. Dezember 2006 angewandt werden.

3. VORLÄUFIGE WÜRDIGUNG DER MASSNAHME

Gemäß Artikel 6 der Verfahrensverordnung ⁽⁵⁾ enthält die Entscheidung über die Eröffnung des förmlichen Prüfverfahrens eine Zusammenfassung der wesentlichen Sach- und Rechtsfragen, eine förmliche Würdigung des Beihilfecharakters der geplanten Maßnahme durch die Kommission und Ausführungen über ihre Bedenken hinsichtlich der Vereinbarkeit der Maßnahme mit dem Gemeinsamen Markt.

3.1 Vorliegen einer Beihilfe im Sinne von Artikel 87 Absatz 1 EG-Vertrag

Im Sinne von Artikel 87 Absatz 1 EG-Vertrag „sind staatliche oder aus staatlichen Mitteln gewährte Beihilfen gleich welcher Art, die durch die Begünstigung bestimmter Unternehmen oder Produktionszweige den Wettbewerb verfälschen oder zu verfälschen drohen, mit dem Gemeinsamen Markt unvereinbar, soweit sie den Handel zwischen Mitgliedstaaten beeinträchtigen“.

3.1.1 Beihilfe zugunsten der Träger der Zentren

Es wird nicht bestritten, dass die vorliegende Beihilfe aus staatlichen Mitteln finanziert wird. Des weiteren ist die Kommission der Ansicht, dass den Trägern ein selektiver Vorteil gewährt wird, da nur Träger in Gebieten der Gemeinschaftsaufgabe gefördert werden können. Aufgrund der Existenz zahlreicher gewerblicher Vermieter in den Mitgliedstaaten muss davon ausgegangen werden, dass die zu prüfende Maßnahme den Wett-

bewerb zu verfälschen droht und den Handel zwischen Mitgliedstaaten beeinträchtigt.

Deutschland bestreitet, dass die vorliegende Maßnahme eine staatliche Beihilfe zugunsten der Träger der Zentren darstellt, da diese einen öffentlich-rechtlichen Status haben (im Regelfall handelt es sich um kommunale Behörden wie Gemeinden oder Gemeindeverbände) und nicht auf Gewinnerzielung ausgerichtet sind. Jegliche Gewinne werden erneut für ihre im öffentlichen Interesse liegende Tätigkeit verwendet. Ziel der Träger ist nicht der Aufbau neuer Geschäftsbereiche oder die Benachteiligung privater Unternehmen. Deutschland argumentiert außerdem, dass die Träger nicht als Unternehmen angesehen werden können, da kein Markt in ihrem Geschäftsbereich existiert.

Diese Argumentation lässt sich nach Auffassung der Kommission nicht halten. Die Kommission betrachtet die Träger als Unternehmen im Sinne von Artikel 87 Absatz 1 EG-Vertrag, unabhängig von ihrem rechtlichem Status und der Tatsache, dass sie nicht auf Gewinnerzielung ausgerichtet sind, da das zentrale Kriterium für den Begriff des Unternehmens die Existenz einer marktwirtschaftlichen Aktivität ist ⁽⁶⁾. Dies ist bei den Trägern der Zentren der Fall, denn sie vermieten Räumlichkeiten zur gewerblichen Nutzung an KMU. Die Tatsache, dass diese Träger nicht auf Gewinnerzielung ausgerichtet sind oder nicht mit privaten Anbietern konkurrieren wollen, spielt keine Rolle. Relevant sind alleine die sich aus ihrer Tätigkeit ergebenden Folgen, die in diesem Fall eindeutig wirtschaftlicher Natur sind. Auch private Unternehmen wie gewerbliche Immobilienfirmen sind in diesem Wirtschaftszweig tätig. Der gewerbliche Markt für Immobilien unterliegt im Allgemeinen dem Wettbewerb, und zwar unabhängig davon, ob in einigen Segmenten Marktversagen vorliegt. Ferner ist die Kommission der Ansicht, dass normalerweise ein Markt für die Vermietung von Räumlichkeiten an die geförderten KMU durchaus existiert, dass aber die Mietpreise für diese Unternehmen zu hoch sein dürften. Die Träger stehen in direktem Wettbewerb mit Immobilienfirmen, indem sie KMU Einrichtungen zur gewerblichen Nutzung unter dem Marktpreis anbieten.

Deutschland hat ebenfalls angeführt, dass die Zentren als Infrastruktur betrachtet werden können, da sie KMU auf nicht diskriminierender Grundlage zugute kommen. Zudem würden die die „Infrastruktur“ bereitstellenden Träger nicht überkompensiert, da sie nur den zur Errichtung oder zum Ausbau dieser Zentren nötigen Mindestbetrag erhalten. Die Kommission meldet starke Zweifel daran an, dass der Begriff „Infrastruktur“ auf die eindeutig gewerbliche Nutzung durch eine sehr spezifische und begrenzte Gruppe von Unternehmen ausgedehnt werden kann (im vorliegenden Fall kleine Unternehmen in der Gründungsphase oder mittlere Unternehmen in der Gründungsphase, die in einer innovativen High-Tech-Branche tätig sind).

Da diese durch staatliche Mittel finanzierte Maßnahme den Trägern der Zentren einen selektiven Vorteil verschafft, der den Wettbewerb zu verfälschen droht und den Handel zwischen Mitgliedstaaten beeinträchtigt, kommt die Kommission zu dem Schluss, dass eine staatliche Beihilfe im Sinne von Artikel 87 Absatz 1 EG-Vertrag vorliegt.

⁽⁴⁾ Schätzungen zufolge etwa 25 Fälle für 120 Mio. EUR p. a.

⁽⁵⁾ Verordnung (EG) Nr. 659/1999 des Rates vom 22.3.1999 über besondere Vorschriften für die Anwendung von Artikel 93 EG-Vertrag (ABl. L 83 vom 27.3.1999, S. 1).

⁽⁶⁾ Vgl. z. B. Entscheidung Nr. 98/353/EG der Kommission vom 16.9.1997 (Gemeinnützige Abfallverwertung Aachen) (ABl. L 159 vom 3.6.1998, S. 58).

3.1.2 Beihilfe zugunsten der KMU

Die Träger werden die Zentren für die KMU errichten oder ausbauen. Über die Gewerbezentren werden die KMU durch staatliche Mittel gefördert. Es kann nicht ausgeschlossen werden, dass die KMU durch niedrigere Mieten für Räumlichkeiten und technische Ausstattung in den Zentren begünstigt werden. Unter normalen Marktbedingungen müssten sie höhere Mieten zahlen oder hätten überhaupt keinen Zugang zu diesen Räumlichkeiten. Die Maßnahme ist selektiv, da nur eine begrenzte Anzahl ganz bestimmter KMU durch die Angebote der Zentren begünstigt wird. Es kann nicht ausgeschlossen werden, dass einige der KMU Güter oder Dienstleistungen herstellen, die international gehandelt werden. Die Beihilferegelung droht daher den Wettbewerb zu verfälschen und beeinträchtigt den Handel zwischen Mitgliedstaaten.

Die Kommission ist daher der Auffassung, dass die Maßnahme auch auf der Ebene der von den Zentren begünstigten KMU eine staatliche Beihilfe im Sinne von Artikel 87 Absatz 1 EG-Vertrag darstellt.

3.2 Würdigung der Beihilfemaßnahme

Nachdem festgestellt wurde, dass die Errichtung oder der Ausbau der Zentren eine staatliche Beihilfe im Sinne von Artikel 87 Absatz 1 EG-Vertrag darstellt, muss geprüft werden, ob die vorliegende Beihilferegelung mit dem Gemeinsamen Markt vereinbar ist, da die Beihilfeintensität für eine Erstinvestition die zulässigen Höchstgrenzen für Regionalbeihilfen und KMU-Beihilfen überschreitet.

Da Deutschland eine Unterstützung durch die öffentliche Hand in Höhe von 90 % der beihilfefähigen Kosten angemeldet hat, kommt die Kommission vorläufig zu dem Schluss, dass die Beihilfemaßnahme nach den bestehenden Vorschriften nicht genehmigt werden kann. Daher muss die Kommission bei der Prüfung der Vereinbarkeit der angemeldeten Beihilferegelung mit dem Gemeinsamen Markt über die Kriterien der bestehenden Vorschriften hinausgreifen und sich bei ihrer Würdigung direkt auf Artikel 87 Absatz 3 Buchstabe c) EG-Vertrag stützen.

3.2.1 Vereinbarkeit mit dem Gemeinsamen Markt im Hinblick auf die Träger

Die Kommission stellt fest, dass die den Zentren gewährte Beihilfe darauf abzielt, den KMU die Anmietung von Räumlichkeiten/Ausstattungen in diesen Zentren zu ermöglichen.

Deutschland vertritt die Auffassung, dass die Träger als nicht gewinnorientierte Einrichtungen nicht auf Gewinnerzielung ausgerichtet sind und daher jegliche Gewinne erneut für ihre im öffentlichen Interesse liegende Tätigkeit verwendet werden, d. h. die Unterstützung der KMU. Ferner argumentiert Deutschland, dass der rechtliche Status der Zentren als zwischengeschaltete Stellen gewährleistet, dass die Beihilfe den letztlich begünstigten KMU zugute kommt, lediglich reduziert um angemessene Verwaltungskosten für die Zentren. Daher halten die deutschen Behörden eine Überkompensation für ausgeschlossen. Der geringe Beihilfebetrug, der den Zentren verbleiben würde, könnte als Mindestanreiz zur Umsetzung der Beihilferegelung verstanden werden. Deutschland bestätigt, dass das angewandte Bewilligungs- und Überwachungsverfahren der Beihilfe durch den zuständigen Träger sicherstellt, dass die Beihilfe den von diesen Zentren profitierenden KMU in „größtmöglichem Umfang“ zugute kommt.

In diesem Zusammenhang achtet die Kommission darauf sicherzustellen, dass zwischengeschaltete Stellen nicht selbst zu Beihilfeempfängern werden und dass von solchen Stellen gewährte Beihilfen mit den derzeit geltenden Vorschriften über staatliche Beihilfen (Verordnungen, Gemeinschaftsrahmen, Leitlinien) vereinbar sind. Die Kommission ist der Auffassung, dass ein derartiger Beihilfemechanismus mit zwischengeschalteten Stellen, die die Beihilfe an die Begünstigten weiterreichen, nur dann mit dem Gemeinsamen Markt vereinbar wäre, wenn ausreichend sichergestellt wäre, dass der größtmögliche Teil der Beihilfe an die KMU weitergereicht wird und dass nur ein geringer und unvermeidlicher Teil der Beihilfe bei dem Träger verbleibt.

Zu diesem Zeitpunkt ist die Kommission der Ansicht, dass Deutschland die Erfüllung dieses Kriteriums noch nicht ausreichend belegt hat oder aufgezeigt hat, wie es seine Erfüllung gewährleisten will. Insbesondere stellt die Kommission fest, dass keine öffentliche Ausschreibung oder ein gleichwertiges Verfahren vorgesehen ist, um sicher zu stellen, dass nur Träger gefördert werden, die verantwortungsbewusst mit den gewährten Mitteln umgehen, und somit der größtmögliche Nutzen an die letztlich begünstigten KMU weitergereicht wird.

Aus diesen Gründen kann die Kommission zu diesem Zeitpunkt nicht zu dem Schluss gelangen, dass die Beihilfe sich auf das notwendige Minimum beschränkt und dass die Möglichkeit einer Überkompensation ausgeschlossen ist.

3.2.2 Vereinbarkeit mit dem Gemeinsamen Markt im Hinblick auf die KMU

Hauptziel der Beihilferegelung ist die Förderung von Innovationspotenzial und die Unterstützung der begünstigten KMU. Deutschland argumentiert, dass Marktversagen vorliegt und dass kleinen Unternehmen in der Gründungsphase oder mittleren Unternehmen in der Gründungsphase, die in einer innovativen High-Tech-Branche tätig sind, zu für sie erschwinglichen Preisen keinen Zugang zu den notwendigen Räumlichkeiten und gemeinschaftlich genutzter Ausstattung haben. Diese Argumentation wird durch zwei von Deutschland vorgelegte Expertisen gestützt. Deutschland zufolge ergeben sich die Schwierigkeiten der KMU aus dem Risiko, das sie für „Vermieter“ darstellen. Anstelle einer direkten Beihilfen zugunsten der KMU zur Anmietung von Geschäftsräumen zu Marktbedingungen wird die Beihilfe an die Träger gezahlt und schafft somit nicht nur für die KMU erschwingliche Mietangebote, sondern stellt gleichzeitig sicher, dass sich diese Angebote an den spezifischen Bedürfnissen der KMU ausrichten. So können beispielsweise Synergieeffekte durch Netzwerke zwischen KMU im gleichen Zentrum entstehen oder die Möglichkeit der gemeinschaftlichen Nutzung der notwendigen technischen Ausstattung in den Zentren genutzt werden.

Die Kommission erkennt zwar das Problem von hohen Mieten für riskante KMUs an, ist zu diesem Zeitpunkt aber nicht vom Ausmaß des behaupteten Marktversagens überzeugt. Wie bereits erwähnt, ist die Kommission der Auffassung, dass normalerweise ein Markt für die Vermietung der Räumlichkeiten an die geförderten KMU besteht, aber dass die Mietpreise für diese Unternehmen zu hoch sein dürften. Durch ihr Angebot an gewerblichen Räumlichkeiten konkurrieren die Träger direkt mit Immobilienfirmen und setzen dabei Preise fest, die unterhalb des Marktniveaus liegen.

Deutschland betont auch die Funktion der Zentren als „Inkubatoren“, d. h. Zentren, die insbesondere KMU in der Gründungsphase unterstützen und die Möglichkeit zur Cluster-Bildung mit entsprechenden Synergieeffekten geben.

Die Kommission stellt fest, dass nur kleinen Unternehmen in der Gründungsphase oder mittleren Unternehmen in der Gründungsphase, die in einer innovativen High-Tech-Branche tätig sind, begünstigt werden. Bei den geförderten KMU handelt es sich daher um eine wichtige Zielgruppe zur Förderung von Wirtschaftswachstum und Beschäftigung. Die Beihilferegelung wird zur Zusammenarbeit zwischen KMU beitragen und Innovation, Forschung und technologische Entwicklung unterstützen.

Die Beihilferegelung unterstützt KMU bei ihren Bemühungen auf dem Gebiet der Forschung und technologischer Entwicklung von hoher Qualität und fördert ihre Zusammenarbeitsbestrebungen.

In diesem Zusammenhang verweist die Kommission auch auf die Schlussfolgerungen des Europäischen Rates im Oktober 2003 in Brüssel, in denen der Europäische Rat schlussfolgerte, dass „Innovation, Forschung und Entwicklung und Fertigkeiten und Fähigkeiten auf diesen Gebieten entscheidend sind für Europas Wachstumspotential. Maßnahmen sollten sich auf das Mobilisieren von Investitionen und auf die Ausarbeitung der richtigen gesetzlichen Rahmenbedingungen auf den Gebieten der Forschungsinfrastruktur, Wissenschaftsparks, industrielle Innovation und Forschungs- und Entwicklungsprojekte, Informations- und Kommunikationstechnologien, konzentrieren. [...] Besondere Aufmerksamkeit muss den innovativen KMU gewidmet werden, die in technologischen Grenzbereichen tätig sind, sowie dem Technologietransfer in Randregionen“⁽⁷⁾. In ihren jüngsten Mitteilungen über Industrie- und Innovationspolitik hat die Kommission ebenfalls die positiven Effekte von „Cluster-Bildung“ und Netzwerken für die Wettbewerbs- und Innovationsleistung von KMU betont⁽⁸⁾.

Allerdings hat Deutschland im Hinblick auf die „Inkubator“-Funktion der Gewerbezentren/Technologiezentren bisher nur mitgeteilt, dass die Auswahl der KMU nicht diskriminierend erfolgt. Für die Würdigung der „Inkubator“-Funktion der Zentren benötigt die Kommission weitere detaillierte Informa-

tionen über die in diesem Auswahlverfahren angewandten Kriterien.

Was die Form der Beihilfe betrifft, so stellt die Kommission fest, dass Deutschland bisher keine ausreichende Information zur Berechnung des durchschnittlichen Subventionsäquivalents pro KMU übermittelt hat.

Die Kommission stellt fest, dass der Anwendungsbereich der Beihilferegelung vor allem Fördergebiete im Sinne von Artikel 87 Absatz 3 Buchstaben a) und c) EG-Vertrag umfasst. Ein wenn auch geringer Anteil der Beihilferegelung findet auf Regionen außerhalb der Fördergebiete Anwendung (ungefähr 5 % der von der Beihilferegelung betroffenen Gebiete). Die Kommission hat Zweifel, ob das behauptete Marktversagen auch in den Gebieten vorliegt, die keine Fördergebiete im Sinne von Artikel 87 Absatz 3 Buchstaben a) und c) EG-Vertrag sind, vorliegt.

4. SCHLUSSFOLGERUNG

Aus den dargelegten Gründen fordert die Kommission Deutschland im Rahmen des Verfahrens nach Artikel 88 Absatz 2 EG-Vertrag auf, innerhalb eines Monats nach Eingang dieses Schreibens seine Stellungnahme abzugeben und alle für die Würdigung der Beihilfe sachdienlichen Informationen zu übermitteln.

Die Kommission erinnert Deutschland daran, dass Artikel 88 Absatz 3 EG-Vertrag aufschiebende Wirkung hat, und verweist ferner auf Artikel 14 der Verordnung (EG) Nr. 659/1999 des Rates, dem zufolge alle unrechtmäßig gewährten Beihilfen vom Empfänger zurückgefordert werden können.

Die Kommission macht Deutschland darauf aufmerksam, dass sie die Beteiligten durch Veröffentlichung dieses Schreibens und einer sinngemäßen Zusammenfassung im *Amtsblatt der Europäischen Union* unterrichten wird. Ferner wird sie die Beteiligten in den EFTA-Ländern, die Signatarstaaten des EWR-Abkommens sind, durch Veröffentlichung einer Mitteilung in der EWR-Beilage zum *Amtsblatt der Europäischen Union* und die EFTA-Überwachungsbehörde durch Übersendung einer Kopie dieses Schreibens unterrichten. Alle diese Beteiligten werden aufgefordert, ihre Stellungnahmen innerhalb eines Monats vom Datum der jeweiligen Veröffentlichung abzugeben.“

⁽⁷⁾ Schlussfolgerungen des Rates des Europäischen Rates in Brüssel am 16./17. Oktober 2003, unter: <http://www.dt.tesoro.it/Aree-Docum/Relazioni-/Unione-Eur/Documenti-1/Presidency/Presidency-Conclusions-Brussels-16-1.pdf>

⁽⁸⁾ Mitteilung der Kommission an den Rat, das Europäische Parlament, den Wirtschafts- und Sozialausschuss und den Ausschuss der Regionen „Industriepolitik in einem erweiterten Europa“, COM(2002) 714 und „Innovationspolitik: Aktualisierung des Ansatzes der Union im Rahmen der Lissabon-Strategie“, COM(2003) 112.

Medlemsstaternas uppgifter om statligt stöd som beviljats med stöd av kommissionens förordning (EG) nr 70/2001 av den 12 januari 2001 om tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i EG-fördraget på statligt stöd till små och medelstora företag

(2004/C 84/03)

(Text av betydelse för EES)

Stöd nr: XS 84/03

Medlemsstat: Förenade kungariket

Region: England och Skottland

Namnet på stödordningen eller namnet på det företag som tar emot det enskilda stödet: Work — Life Balance Challenge Fund

Rättslig grund:

— Appropriation Act 2002

— Appropriation Act 2003 (to be published)

Stödordningens beräknade utgifter per år eller totalt belopp som beviljats företaget som enskilt stöd:

— Kalenderår 2003: 300 000 GBP

— Kalenderår 2004: 700 000 GBP

Högsta tillåtna stödnivå: Högsta tillåtna stödnivå är 50 % för rådgivning

Datum för genomförande: 1 september 2003

Stödordningens eller det enskilda stödets varaktighet: 30 september 2004

Stödets syfte: Stödet skall ge rådgivning till små och medelstora företag enligt bilaga I till förordningen om gruppundantag för små och medelstora företag. Konsulter kommer framför allt att arbeta med företagen för att inrätta arbetslivsstrategier på arbetsplatsen. Det övergripande målet är också att förbättra arbetsplatsen med hjälp av flextid, ökade möjligheter till utbildning, annan företagskultur och bättre personalhantering av ledning och personal. Konsulterna kommer i inledningsskedet att arbeta nära tillsammans med enskilda företag om aktuella frågor och därefter lämna stöd avseende frågan om arbetslivsstrategier och börja arbeta på att genomföra målet enligt Challenge Fund

Sektor(er) av ekonomin som berörs: Alla stödberättigade områden, utan hinder av särskilda bestämmelser om statligt stöd på vissa områden – artikel 1.2 i förordningen om gruppundantag för små och medelstora företag (undantag för jordbruksområdet och livsmedelsförädling)

Den beviljande myndighetens namn och adress:

Ruth Henrywood
Assistant Director
Department of Trade and Industry
Work-Life Balance Team
UG 142
1 Victoria Street
London SW1H 0ET
United Kingdom

Stöd nr: XS 86/03

Medlemsstat: Belgien

Region: Bryssel

Namnet på stödordningen eller namnet på det företag som tar emot det enskilda stödet: Regionala stimulansåtgärder för allmänna investeringar i mycket små, små och medelstora företag

Rättslig grund: Projet d'ordonnance relative aux incitants régionaux pour les investissements généraux en faveur des très petites, petites ou moyennes entreprises

Ontwerpordonnantie betreffende regionale steunmaatregelen voor algemene investeringen ten gunste van micro-, kleine en middelgrote ondernemingen

Stödordningens beräknade utgifter per år eller totalt belopp som beviljats företaget som enskilt stöd:

(tusen euro)

	Investeringsbidrag	Räntesubventioner
2001	9 419	7 188
2002	9 009	7 100
2003	9 009	7 100

Högsta tillåtna stödnivå:

— 15 % för mycket små och små företag.

— 7,5 % för medelstora företag.

(högst 25 % för investeringar i regioner som omfattas av artikel 87.3 c i EG-fördraget)

Datum för genomförande: I bästa fall träder förordningen i kraft den 1 januari 2004

Stödordningens eller det enskilda stödets varaktighet: Den 31 december 2006

Stödets syfte:

1. Sysselsättningsmål:

- Skapande av arbetstillfällen inom två år före eller efter investeringen.
- Anställning av lokal arbetskraft.
- Anställning av okvalificerad arbetskraft.
- Förstagångsanställning av arbetskraft.

2. Ekonomisk-politiska mål:

- Skapande av nya företag.
- Deltagande i "stadsdelskontrakt"
- Strategiska sektorer

Sektor(er) av ekonomin som berörs: Tillverkningsindustri, handel och tjänster. Vissa undersektorer kan dock komma att uteslutas

Den beviljande myndighetens namn och adress:

Ministère de la Région de Bruxelles-Capitale
Administration de l'économie et de l'emploi
Service de l'expansion économique
Boulevard du Jardin Botanique, 20
B-1035 Bryssel

Stöd nr: XS 96/01

Medlemsstat: Italien

Region: Apulien

Namnet på stödordningen eller namnet på det företag som tar emot det enskilda stödet: Stöd till innovation av företagens strukturer och processer

Rättslig grund:

- legge 27.10.1994, n. 598, articolo 11 come modificati ed integrati da:
 - legge 8.8.1995, n. 341, articolo 3;
 - legge 23.12.1999, n. 488, articolo 54;
 - legge 5.3.2001, n. 57, articolo 15;
- decreto del ministro dell'Industria, del commercio e dell'artigianato del 18.9.1997;
- decreto legislativo 31.3.1998, n. 112, articolo 19;
- decreto legislativo 31.3.1998, n. 123;

— delibera di giunta della Regione Puglia del 5 ottobre 2001, n. 1377

Stödordningens beräknade utgifter per år eller totalt belopp som beviljats företaget som enskilt stöd:

År	2001	2002	2003	2004	2005	2006
Belopp i miljarder ITL	20	20	20	20	20	20

Högsta tillåtna stödnivå: Högsta tillåtna stödnivå för Apulien enligt regionalstödskartan (35 % NBE + 15 % BBE)

Datum för genomförande: November 2001

Stödordningens eller det enskilda stödets varaktighet: Fram till den 31 december 2006

Stödets syfte: Syftet med stödet är att med hjälp av räntesubventioner och kapitaltillskott främja investeringsprogram som syftar till innovation av strukturer och processer inom företag genom nyskapande och utvidgning av produktionsenheter, start av närliggande aktiviteter med väsentliga ändringar av produkter och produktionsprocesser, särskilt genom rationalisering, omstrukturering och modernisering.

Följande utgiftstyper kan komma ifråga:

- Byggnation
- Maskiner och anläggningar
- IT-teknik och rättigheter avseende ny teknik för produkter och produktionsprocesser
- Rådgivning

Sektor(er) av ekonomin som berörs: Stödet skall gå till små och medelstora företag. Följande sektorer omfattas inte:

- Stålindustrin
- Varvsindustrin
- Fiskerisektorn
- Transport
- Jordbruk
- Produktions-, bearbetnings- och saluföringsverksamhet som omfattas av bilaga I till EG-fördraget (se artikel 1.2 i förordning (EG) nr 70/2000)
- Tjänster i samband med exportverksamhet (se artikel 1.2 i förordning (EG) nr 70/2000)
- Produktion av syntetfiber

Den beviljande myndighetens namn och adress: Regione Puglia (huvudkontoret)

Medlemsstaternas sammanfattande uppgifter om statliga stöd som beviljas i enlighet med kommissionens förordning (EG) nr 1/2004 av den 23 december 2003 om tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i EG-fördraget på statligt stöd till små och medelstora företag som är verksamma inom produktion, bearbetning och saluföring av jordbruksprodukter

(2004/C 84/04)

Stöd nr: XA 4/04

Medlemsstat: Spanien

Region: Murcia

Namnet på stödordningen eller namnet på det företag som tar emot det enskilda stödet: Räntesubventioner på lån som tas i investeringssyfte av små och medelstora företag som är verksamma inom bearbetning och saluföring av jordbruksprodukter

Rättslig grund: Orden por la que se convocan ayudas y especifica el procedimiento de gestión de las ayudas a las PYMEs de transformación y comercialización de productos agrícolas del sector de la conserva vegetal para la ecoeficiencia y mejora de las condiciones medioambientales

Stödordningens beräknade utgifter per år eller totalt belopp som beviljats företaget som enskilt stöd: 500 000 euro per år

Högsta tillåtna stödnivå: Upp till 10 % av investeringen

Datum för genomförande: Från och med den 15 mars 2004

Stödordningens eller det enskilda stödets varaktighet: Till och med den 31 december 2006

Stödets syfte: Investeringssstödet för dessa små och medelstora företag i regionen Murcia beviljas i enlighet med artikel 7 i förordning (EG) nr 1/2004. Stödet beviljas i form av räntesubventioner på lån (med en längsta löptid på fyra år) som olika finansieringsinstitut beviljar för investeringar inom sektorn för vegetabiliska konserver. Följande typer av utgifter är stödberättigande: uppförande, förvärv eller förbättringar av byggnader, inköp av nya maskiner och ny utrustning, andra allmänna omkostnader som t.ex. arkitekt-, ingenjör- eller kon-

sultarvoden, samt genomförandestudier. Syftena skall vara följande:

- Att förbättra befintliga anläggningar för att kunna uppfylla miljökraven.
- Att använda sig av teknik för återanvändning av vatten, samt för att minimera spill, utsläpp, buller och avfall.
- Att införa ny teknik för att spara energi.
- Att införa ny teknik som förbättrar och bidrar till de små och medelstora företagens konkurrenskraft, genom att anpassa produktionsmetoderna så att de uppfyller miljöskyddskraven

Sektor(er) av ekonomin som berörs: Små och medelstora företag som är verksamma inom bearbetning och saluföring av jordbruksprodukter inom sektorn för vegetabiliekonserver, i striktare mening bearbetad frukt och bearbetade grönsaker: frukt- och grönsakskonserver, inläggningar, juice och nektar, djupfrys frukt och djupfrysta grönsaker; reglerna för den gemensamma organisationen av marknaderna skall följas

Den beviljande myndighetens namn och adress:

Consejería de Agricultura, Agua y Medio Ambiente
Dirección General de Industrias y Asociacionismo Agrario
Plaza Juan XXIII, s/n
E-30071 Murcia
Excmo. Sr. D. Antonio Cerdá Cerdá
Consejero de Agricultura, Agua y Medio Ambiente
Internetadress: <http://www.carm.es/cagric/home.jsp>

Övriga upplysningar: Varaktigheten är ytterligare ett år. Från och med den 31 december 2006 kommer stödordningen att anpassas till det regelverk som gäller då

Sammanfattande information om statliga stöd som beviljats i enlighet med kommissionens förordning (EG) nr 1/2004 av den 23 december 2003 om tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i EG-fördraget på statligt stöd till små och medelstora företag som är verksamma inom produktion, bearbetning och saluföring av jordbruksprodukter

(2004/C 84/05)

Stöd nr: XA 5/04

Medlemsstat: Italien

Region: Abruzzo

Namnet på stödordningen eller namnet på det företag som tar emot det enskilda stödet: Kompletterande regionalt bidrag på upp till de 50 % av kostnaderna för försäkringspremier som beviljas i enlighet med lag 185/92, i dess ändrade lydelse

Rättslig grund: Normativa nazionale: L. 185/92 e successive modifiche ed integrazioni. Normativa Regionale: L.R. n. 7 del 10 maggio 2002 articolo 33

Stödordningens beräknade utgifter per år eller totalt belopp som beviljats företaget som enskilt stöd: 500 000 euro

Högsta tillåtna stödnivå: Skillnaden mellan det belopp som beviljats av ministeriet och 50 % av utgifterna (ca 5-10 %)

Datum för genomförande: 2004

Stödordningens eller det enskilda stödets varaktighet: Enligt den statliga lagen nr 185/92

Stödets syfte: Bidrag för att betala försäkringspremier för skydd mot ogynnsamma väderförhållanden som är jämförbara med naturkatastrofer. Artikel 11 i förordning (EG) nr 1/2004. Stödordningen täcker upp till 50 % av kostnaderna för försäkringspremierna, under förutsättning att det statliga bidraget inte når detta tak

Sektor(er) av ekonomin som berörs: Vegetabilieproduktion. Stödordningen omfattar skador som drabbat vissa grödor på grund av ogynnsamma väderförhållanden som är jämförbara med naturkatastrofer

Den beviljande myndighetens namn och adress:

Regione Abruzzo
Direzione Agricoltura Foreste e Sviluppo Rurale, Alimentazione, Caccia e pesca
Via Catullo, 17
I-PESCARA

Internetadress:

www.regione.abruzzo.it/
diragrifor@regione.abruzzo.it

Offentliggörande av en ansökan om registrering i enlighet med artikel 6.2 i rådets förordning (EEG) nr 2081/92 om skydd för geografiska beteckningar och ursprungsbeteckningar

(2004/C 84/06)

Genom detta offentliggörande tillgodoses den rätt till invändningar som fastställs genom artiklarna 7 och 12d i ovan nämnda förordning. Alla invändningar mot ansökan skall göras genom den behöriga myndigheten i medlemsstaten, i ett WTO-land eller i ett tredjeland som godkänts i enlighet med artikel 12.3 inom sex månader efter detta offentliggörande, som sker av de motiv som anges nedan, särskilt punkt 4.6, genom vilka ansökan bedöms kunna godtas enligt förordning (EEG) nr 2081/92.

RÅDETS FÖRORDNING (EEG) nr 2081/92

REGISTRERINGSANSÖKAN: ARTIKEL 5

SUB (x) SGB ()

Ansökningsnummer i medlemsstaten: –

1. *Behörig myndighet i medlemsstaten*

Namn: Institut national des appellations d'origine

Adress: 138, avenue des Champs-Élysées — F-75008 Paris

Tfn (33-1) 53 89 80 00

Fax (33-1) 42 25 57 97

2. *Ansökande grupp*

2.1 Namn: Syndicat Interprofessionnel de l'Olive de Nice

2.2 Adress: Box 116, Min Fleurs 6, F-06296 Nice Cedex 3

Tfn (33) 04 93 83 33 90

Fax (33) 04 93 21 25 87

2.3 *Sammansättning*

— Medlemmar: Alla fysiska eller juridiska personer som framställer, bereder, förpackar och säljer *Olive de Nice*.

— Styrelse: tolv styrelseledamöter, varav sex kommer från produktionsföretag, tre från kooperativ, två från privata beredningsföretag och en från förpackningsföretag.

3. *Produkttyp: Klass 1.6 Bearbetade produkter av frukt*

4. *Produktspecifikation*

(Sammanfattning av kraven i artikel 4.2)

4.1 *Namn: "Olive de Nice"*

4.2 *Beskrivning*

— Bordsoliverna "Olive de Nice" är små oliver (minst 50 frukter per hg och högst 70 frukter per hg). Färgen skiftar från grön gul till brun eller från rödlila till blåsvart. De måste vara fasta med ett fruktkött som lossnar lätt från kärnan. Oliverna skall ha en lätt bitterhet och en smak av torkade frukter, och de får inte vara sura.

— Olivpastan "Olive de Nice" skall ha en karakteristisk rödlila färg, som varken får vara grön eller alltför mörk. Pastan måste vara oljig och fin, inte grov. Aromen skall påminna om torkade frukter, i likhet med olivoljans karakteristiska arom.

Oliverna och olivpastan är i huvudsak av sorten Cailletier.

- 4.3 Geografiskt område: Det geografiska området omfattar 99 kommuner i departementet Alpes-Maritimes: Aiglun, Antibes, Aspremont, Auribeau-sur-Siagne, Le Bar-sur-Loup, Beaulieu-sur-mer, Bendejun, Berre-les-Alpes, Biot, Blauzac, La Bollène-Vésubie, Bonson, Bouyon, Breil-sur-Roya, Le Broc, Cabris, Cagnes-sur-mer, Cannes, Le Cannet, Cantaron, Carros, Castagniers, Castellar, Castillon, Châteauneuf-Villevieille, Châteauneuf-de-Grasse, Clans, Coaraze, La Colle sur Loup, Colomars, Conségudes, Contes, Cuébris, Drap, Duranus, L'Escarène, Eze, Falicon, Les Ferres, Fontan, Gattières, La Gaude, Gilette, Gorbio, Gourdon, Grasse, Lantosque, Levens, Lucéram, Malaussène, Mandelieu-la-Napoule, Massoins, Menton, Mouans-Sartoux, Mougins, Nice, Opio, Pégomas, Peille, Peillon, Peymeinade, Pierrefeu, Revest-les-Roches, Roquebillière, Roquefort-les-Pins, Roquestéron, Roquestéron-Grasse, La Roquette-sur-Siagne, La Roquette-sur-Var, Le Rouret, Saint-André, Saint-Blaise, Saint-Cézaire-sur-Siagne, Saint-Jeannet, Saint-Laurent-du-Var, Saint-Martin-du-Var, Saint-Paul, Sainte-Agnès, Saorge, Sigale, Sospel, Spéracédès, Le Tignet, Toudon, Touet-Escarène, La Tour-sur-Tinée, Tourette-du-Château, Tourette-Levens, Tourette-sur-Loup, Tournefort, La Trinité, La Turbie, Utelle, Valbonne, Vallauris, Vence, Villars-sur-Var, Villefranche-sur-mer, Villeneuve-Loubet.

I detta geografiska område finns en lång tradition av olivplantering och här odlas sorten Cailletier (förekomsten av denna sort i ett olivbestånd är ett bra riktmärke för beteckningens särskilda geografiska miljö). Beredningsföretag är sedan länge etablerade i området och den naturliga miljön har en särpräglad karaktär (topografi, markförhållanden, klimat).

Den norra gränsen utgörs i stort sett av den nordligaste gränsen för olivodling och den sydliga gränsen för det alpina och subalpina klimatområdet. Gränserna är tydliga, eftersom både höjden över havet och breddgraden gör att kylan blir en begränsande faktor.

Den södra gränsen går längs Medelhavet. Den östra gränsen motsvarar gränsen mellan Frankrike och Italien. Den västra gränsen slutar i Siagne-dalen där olivodlingarna i departementet Var tar vid, och sammanfaller i stort sett med gränsen för Cailletier-sortens utbredning.

- 4.4 Bevis på ursprung: Bordsoliver och olivpasta får endast säljas med den skyddade ursprungs-beteckningen "Olive de Nice" om *Institut National des Appellations d'Origine* har utfärdat ett intyg om godkännande enligt de villkor som fastställts i förordningarna och beslut om godkännande av olivprodukter med en skyddad ursprungs-beteckning.

All verksamhet som rör råvaruproduktion och bearbetning måste bedrivas inom det definierade geografiska området.

När det gäller råvaruproduktion föreskrivs följande förfarande:

- Identifiering av skiften: Ett register skall upprättas över de skiften som anses lämpade för produktion av oliver med beteckningen Olive de Nice, dvs. de skiften som producenten anmäler och som uppfyller kriterierna för planteringsplats och produktionsregler (sort, skötsel av olivlunden).
- En skördedeklaration: Olivodlaren skall varje år upprätta en deklaration med uppgifter om produktionsyta, mängden producerade oliver enligt den slutliga avkastningen och olivernas destination (delikatessaffär, beredningsplats).

När det gäller bearbetning föreskrivs följande förfarande:

- En tillverkningsdeklaration: Beredaren skall varje år upprätta en deklaration med uppgifter om den totala mängden bearbetade produkter.
- En ansökan om intyg om godkännande: Med ett sådant intyg skall man kunna identifiera produktens lagringsplats och alla behållare som innehåller produkterna i fråga.

Förfarandet kompletteras med en analytisk och organoleptisk undersökning, i syfte att bestämma huruvida produkterna uppfyller kvalitets- och typkraven.

Varje producent och beredare som har ett godkännandeintyg måste vidare upprätta en årlig lagerdeklaration.

4.5 Framställningsmetod

Olivsort och skötsel av olivlundarna

Bordsoliverna och olivpastan skall uteslutande vara av olivsorten Cailletier. I varje olivlund är det dock tillåtet att plantera in olivträd av pollinerande sorter eller gamla lokala sorter, däribland Arabanier, Blanquetier, Blavet, Nostral och Ribeyrou. Förutsättningen är att de placeras på ett väl avvägt sätt och att de inte utgör mer än 5 procent av träden inom varje berörd odlingsenhet. Oliver av pollinerande sorter och gamla lokala sorter får endast användas för framställning av olivolja om dessa oliver inte utgör mer än 5 procent av den olivmassa som används.

Varje träd skall ha en yta på minst 24 kvadratmeter.

Olivträden skall beskäras minst en gång vartannat år. Kvistar och grenar från beskärningen skall avlägsnas från olivlundarna före nästkommande skörd. Ettåriga odlingar är endast tillåtna i bevattnade olivlundar där träden är mindre än fem år gamla.

Olivlundarna måste underhållas årligen. All plöjning är dock förbjuden från och med den 1 september till och med slutet av skörden i varje olivlund, med undantag för plöjning för tillsats av grüngödsel som är tillåtet fram till den 30 oktober.

Bevattning under växtperioden är tillåten fram till att frukterna börjar mogna.

Skörd av oliver

Olivlundarnas avkastning får inte överstiga sex ton oliver per hektar, förutom i exceptionella fall.

Olivskördens första dag fastställs genom en förordning utfärdad av prefekten, på förslag från *Institut National des Appellations d'Origine*.

Oliverna skall skördas tidigast från och med att de börjar mogna, eller när minst 50 procent av oliverna är rödlila. Oliverna skall plockas direkt från träden utan skärredskap, eller skördas med traditionell käpp eller maskinell stång. Frukterna skall samlas i nät eller andra uppsamlingsredskap under trädet.

De oliver som plockas upp direkt från marken, eller som fallit ner i näten eller andra anordningar före skörden, skall hållas åtskilda från de partier som kan få den skyddade beteckningen. Oliverna skall lagras och transporteras i lådor eller träpallar.

Beredningsvillkor

Oliverna skall mätas, sorteras och tvättas innan de bereds. Deras mängd skall motsvara minst 50 och högst 70 oliver per hg. Oliverna måste vara hela, oförstörda och utan sprickor. Färgen skall skifta från gröngul till brun eller från rödlila till blåsvart. Oliverna skall beredas enligt lokala metoder i en saltlake med högst 12 procent natriumklorid i förhållande till vattnets vikt. Förutom natriumklorid får inget annat kemiskt ämne eller konserveringsmedel tillsättas.

Saltlaken för olivkonservering får inte innehålla mindre än 8 procent natriumklorid.

- Bordsoliver: Bordsoliver skall förvaras i saltlake i minst tre månader. Att det förekommer stjälgar i mindre eller större utsträckning – på oliverna eller löst i laken – är inget fel utan ett av särdragen för oliver med denna beteckning.
- Olivpasta: Oliverna skall förvaras i saltlake i minst sex månader innan de bereds. På så sätt försvinner den bittra smaken och slutprodukten blir mildare. Olivpastan framställs uteslutande genom
 - lufttorkning och avsaltning av sådana oliver som endast är avsedda för olivpasta,

- avlägsning av kärnorna från oliverna,
- homogenisering av pastan genom tillsats av olivolja med beteckningen *Olive de Nice* som får utgöra högst 7 procent av pastans vikt.

4.6 S a m b a n d : Framställningen av bordsoliver och olivpasta med den skyddade ursprungsbeteckningen "Olive de Nice" innefattar en naturlig miljö, en tradition och ett kunnande.

Naturlig miljö:

Den franska olivzonen ligger vid klimatgränsen för olivodling. Olivodlingens utbredning inom detta område kan liknas vid en kolonisering genom urval och anpassning. Under svåra klimatförhållanden och på en viss typ av jord är det bara den sort som passar perfekt för den naturliga miljön som lyckas få fäste och ge avkastning. Detta gäller sorten Cailletier med ursprungsbeteckningen "Olive de Nice".

Olivodlingarna kring Nice ligger i hjärtat av en kuperad landhöjd, på karbonathaltiga jordar. De terrassformade odlingarna breder ut sig över kullar, kustnära platåer och sluttningar som utgör landhöjdens storslagna former.

Olivodlingens klimatzon är ett skiftande Medelhavsklimat som påverkas av bergen, med milda temperaturer, större nederbörd än i Basse Provence, ett stort antal soltimmar och framför allt skonsamma vindar.

I denna miljö, som bland annat utmärks av svaga vindar, har sorten Cailletier under århundradenas lopp blivit den dominerande sorten i lundarna kring Nice. Denna sort är så nära förknippad med olivlandskapet runt Nice att den har fått synonymer som *Petite olive de Nice*, *Olivier de Grasse* (namnet på en kommun nära Nice) och *Grassenc*.

Historia

I Alpes-Maritimes har olivträden utgjort en del av landskapet i mer än 2 000 år och finns i 102 av departementets 163 kommuner. Olivträd som används för produktion är planterade vid sidan av hundraåriga träd, och det finns fortfarande fem kvarnar som fungerar enligt det "genuesiska systemet", till exempel den K-märkta kvarnen i Contes från 1700-talet som fortfarande drivs av ett vattenhjul i trä. Olivträden inplanterades först längs kusten och på kullarna i närheten av kusten, efter de feniciska, grekiska och romerska invasionerna. Odlingarna har under århundradenas lopp brett ut sig längre inåt landet och ända till höglandet, upp till 700 meter över havet. Tack vare sin olja har oliver alltid varit en av de mest betydelsefulla odlingarna för befolkningen i Comté de Nice och Côte d'Azur. Från slutet av 1800-talet och till och med andra världskriget var Nice till och med en knutpunkt för den internationella handeln med olivolja av typen "rivièra".

Olivodlingen i Alpes Maritimes gick starkt tillbaka efter andra världskriget och de förödande frostperioderna 1929 och 1956.

Tack vare branschorganisationernas insatser har den effektivare olivodlingen i Alpes-Maritimes behållit sin ställning i mer än 25 år. Olivodlingen har börjat att vinna mark också i områdena längre in från kusten, där den till och med har trängt ut blomsterodlingarna från kullarna.

Att en och samma sort har planterats in och spridits under århundradena, dvs. "Cailletier", mera känd som "Olive de Nice", kan förklaras med miljöanpassning och det kvalitativa och kommersiella erkännandet av de produkter som framställs av denna sort.

Kunnande

De företag som i huvudsak lever på olivodling har alltid varit få, även om det i dag finns fler som har en inkomst baserad på sina produkter. På olivterrasserna, som lokalt kallas "planches", odlades tidigare också spannmål och grönsaker.

Oliverna skördades med käppar av hasselnöts- eller kastanjeträ i januari till mars månad, eftersom jorden inte brukades under den perioden. Traditionen har därmed alltid varit att skörda nästan mogna eller mogna oliver.

Sorten Cailletier är speciell för att den har två användningsområden. Dess egenskaper passar nämligen både oljetillverkningen och delikatessbutikerna.

Bordsolivproduktionen utvecklades framför allt mellan de båda krigen, på grund av konkurrensen från andra oljor.

Frukterna skördas i en enda omgång, tidigast när de har börjat mogna. Olivernas färg skiftar därför från rödlila till svart. Färgen är inte enhetlig eftersom lundarna har olika exponeringslägen. Olive de Nice är därför inte en svart oliv – färgen skiftar.

Små oliver med stor kärna och fast fruktkött är särskilt lämpliga för beredning i saltlake med enbart natriumklorid, en beredning som är typisk för Niceregionen. Denna "naturliga" beredning utan andra tillsatssämnen än salt gör att karaktären av torr frukt, som finns i oljan, också kommer fram i bordsoliverna.

Att det förekommer stjälkar, på oliven eller i lösningen, beror både på sortens egenskaper (oliverna hänger på en lång stjälk) och på metoden att skörda med käppar.

Olive de Nice har ett anseende som sträcker sig långt utanför regionen och det traditionella konsumtionsområde där Medelhavsmaten lagas. Oliven säljs framför allt i Paris och Parisregionen, men även i många andra länder som USA, Storbritannien, Tyskland och i norra Europa.

Eftersom produktionsreglerna för råvaran är desamma som för bordsoliverna – och eftersom inget främmande ämne tillsätts under framställningen – har den pasta som görs på Olive de Nice samma fördelar som bordsoliverna. Olivpastan har också ett mycket gott anseende, både i restaurangvärlden och i stora livsmedelsbutiker och små delikatessaffärer, och det har börjat komma kopior.

Producenternas kunnande kommer till uttryck på flera områden:

- Olivodlarens kunskap om sin olivlund. Med sina erfarenheter kan odlaren rikta in produktionen på oljetillverkning eller delikatessbutiker, antingen produktionen på vissa skiften (geografiska förhållanden, olivlundens ålder, möjligheter till mognad osv.) eller produktionen hos särskilda träd (trädets storlek, mängden oliver, olivernas storlek, mognadens homogenitet osv.).
- I samband med skörden, som görs en enda gång per träd, bedömer producenten oliverna efter utseende och reserverar dem därefter antingen för oljeframställning eller för delikatesshandeln, med ledning av storlek, mognadsgrad och färg, jämnhet (delikatessprodukter) eller skrynklighet hos skalet (oljeframställning).
- Producenten förfinar urvalet av delikatessoliver genom en kvalitativ sortering (storleksmätning, kontroll av att oliverna inte är angripna av insekter eller sjukdomar, att de är hela, oförstörda, utan sprickor osv.). För framställning av olivpasta väljer producenten ut oliver med mer utpräglad färg, för att få fram en produkt utan bitter smak och med den rödlila färg som är utmärkande för olivpasta från Nice.

Bordsoliver och olivpasta med beteckningen "Olive de Nice" utmärks sammanfattningsvis av följande:

- Odling i en naturlig miljö med till övervägande delen Medelhavsklimat i kombination med måttliga vindar.
- En sort som har funnit en ekologisk nisch och som dominerar i ett bestånd av olivodlingar på terrassformade kullar.
- Skörd med käppar i en enda omgång från stora träd. Olivfrukter som skördas sent, efter att de har börjat mogna, och som skiftar i färg.

- Olivodlarnas och beredarnas kunnande.
- Beredningsmetoder som är anpassade efter sorten och som bevarar råvarans egenskaper.

4.7 Kontrollorgan

- Namn: INAO
Adress: 138, avenue des Champs-Élysées — F-75008 Paris
- Namn: DGCCRF
Adress: 59, Boulevard V. Auriol — F-75703 Paris Cedex 13

4.8 Märkning: Utöver de uppgifter som krävs enligt reglerna om märkning och presentation av livsmedel skall bordsoliver och olivpasta med den skyddade ursprungsbeteckningen Olive de Nice märkas med följande:

- Namnet "Olive de Nice".
- Beteckningen "appellation d'origine contrôlée" (skyddad ursprungsbeteckning) eller "AOC". När namnet på ett företag eller ett märke skrivs ut på ett annat ställe än adressen, skall beteckningens namn upprepas mellan orden "appellation" och "contrôlée".

Dessa uppgifter skall stå inom samma fält och på samma etikett. Uppgifterna skall anges med tydlig, läsbar, outplånlig och tillräckligt stor text som kontrasterar väl mot bakgrunden, så att de är klart urskiljbara från övriga uppgifter i ord och bild.

4.9 Nationella krav: Förordning om den skyddade ursprungsbeteckningen "Olive de Nice".

EG-nummer: FR/00333/29.10.2003.

Dag då komplett ansökan togs emot: 4 december 2003.

Kommissionens meddelande inom ramen för genomförandet av rådets direktiv 89/106/EEG

(2004/C 84/07)

(Text av betydelse för EES)

(Offentliggörande av titlar och beteckningar på tidigare offentliggjorda harmoniserade tekniska specifikationer för vilka övergångstiden har förlängts)

ESO ⁽¹⁾	Beteckning	Titel på den tekniska specifikationen	Datum för ikraftträdande ⁽²⁾	Slutdatum för övergångstiden ⁽³⁾	Offentliggjort första gången
CEN	EN 771-1:2003	Mursten och murblock – Krav – Del 1: Tegelsten	1.12.2004	1.12.2005	2003/C 271 (12.11.2003)
CEN	EN 771-2:2003	Mursten och murblock – Krav – Del 2: Kalksandsten	1.12.2004	1.12.2005	2003/C 271 (12.11.2003)
CEN	EN 771-3:2003	Mursten och murblock – Krav – Del 3: Mursten och murblock av betong och lättklinkerbetong	1.12.2004	1.12.2005	2003/C 271 (12.11.2003)
CEN	EN 771-4:2003	Mursten och murblock – Krav – Del 4: Mursten och murblock av autoklaverad lättbetong	1.12.2004	1.12.2005	2003/C 271 (12.11.2003)

⁽¹⁾ Europeiska standardiseringsorgan:

- CEN: rue de Stassart/Stassartstraat 36, B-1050 Bryssel, tfn (32-2) 550 08 11, fax (32-2) 550 08 19 (www.cenorm.be),
- Cenelec: rue de Stassart/Stassartstraat 35, B-1050 Bryssel, tfn (32-2) 519 68 71, fax (32-2) 519 69 19 (www.cenelec.org),
- ETSI: 650, route des Lucioles, F-06921 Sophia-Antipolis Cedex, tfn (33-4) 92 94 42 00, fax (33-4) 93 65 47 16 (www.etsi.org),

eller

- EOTA: European Organisation for Technical Approvals: Avenue des Arts 40/Kunstlaan, B-1040 Bryssel, tfn. (32-2) 502 69 00, fax (32-2) 502 38 14, E-post: info@eota.be (www.eota.be).

⁽²⁾ Datum för ikraftträdande:

- av standarden som harmoniserad europeisk standard i enlighet med artikel 89/106/EEG,
- av europeiskt tekniskt godkännande, ETA, (som har utfärdats i enlighet med gällande riktlinjer) enligt artikel 4.2 b i direktiv 89/106/EEG.

⁽³⁾ Slutdatum för övergångstiden är detsamma som datum för upphävande av motstridande nationella tekniska specifikationer. Därefter ska antagande om överensstämmelse gälla de harmoniserade europeiska specifikationerna (harmoniserade standarder eller europeiska tekniska godkännanden).

Översättningarna av ovan angivna titlar har lämnats av dem som har skrivit specifikationerna och utgör de "officiella" språkversionerna.

ANM.:

All information om standardernas tillgänglighet kan fås antingen från de europeiska eller från de nationella standardiseringsorganen. All information om ETA-riktlinjernas tillgänglighet kan fås från EOTA eller dess medlemmar.

Att beteckningarna offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning* innebär inte att de harmoniserade tekniska specifikationerna finns tillgängliga på alla unionens språk.

Ytterligare harmoniserade tekniska specifikationer som berör direktivet om byggprodukter har offentliggjorts i tidigare utgåvor av *Europeiska unionens officiella tidning*. En fullständig uppdaterad förteckning finns på Europaservern på Internet:

<http://europa.eu.int/comm/enterprise/nando-is/cpd/home/index.cfm>

Yttrande från Rådgivande kommittén för företagskoncentrationer avgivet vid dess 109:e möte den 27 maj 2002 om ett utkast till beslut i ärende COMP/M.2624 – BP/Erdölchemie

(2004/C 84/08)

(Text av betydelse för EES)

(Se kommissionens beslut 2004/285/EG – EUT L 91, 30.3.2004, s. 40)

1. Rådgivande kommittén är enig med kommissionen om att Deutsche BP AG lämnat felaktiga och missvisande uppgifter i den anmälan enligt artikel 4 i koncentrationsförordningen i ärende M.2345 – BP/Erdölchemie som avses i utkastet till beslut.
2. Rådgivande kommittén är enig med kommissionen om att Deutsche BP AG lämnat de felaktiga och missvisande uppgifterna av vårdslöshet och inte uppsåtligen.
3. Rådgivande kommittén är enig med kommissionen om överträdelsens natur.
4. Rådgivande kommittén instämmer i kommissionens bedömning av allvaret i överträdelsen.
5. Rådgivande kommittén är enig med kommissionen om att Deutsche BP AG bör dömas till böter enligt artikel 14.1 b i koncentrationsförordningen.
6. Rådgivande kommittén är enig med kommissionen om det föreslagna bötesbeloppet.
7. Rådgivande kommittén instämmer i att dess yttrande bör offentliggöras.
8. Rådgivande kommittén uppmanar kommissionen att ta hänsyn till övriga synpunkter som medlemsstaterna lämnat under diskussionens gång, och rekommenderar att dess yttrande offentliggörs i *Euro-peiska unionens officiella tidning*.

Förhørsombudets slutrapport i ärende COMP/M.2624 – BP/Erdölchemie

(enligt artikel 15 i kommissionens beslut 2001/462/EG, EKSG av den 23 maj 2001 om kompetensområdet för förhørsombudet i vissa konkurrensförfaranden (EGT L 162, 19.6.2001, s. 21))

(2004/C 84/09)

(Text av betydelse för EES)

(Se kommissionens beslut 2004/285/EG – EUT L 91, 30.3.2004, s. 40)

Utkastet till beslut enligt artikel 14 i rådets förordning (EEG) nr 4064/89 om kontroll av företagskoncentrationer ger inte anledning till några särskilda synpunkter beträffande rätten att bli hörd.

Parterna ingav ett skriftligt svaromål till meddelandet om invändningar. De bad inte om att få tillgång till ärendeakten och avstod från rätten till muntlig förhandling.

Utkastet till beslut behandlar endast invändningar om vilka parterna har fått tillfälle att yttra sig.

Utfärdat i Bryssel den 27 maj 2002.

Serge DURANDE

Förhandsanmälan av en koncentration**(Ärende COMP/M.3388 – Ford Motor Company Ltd/Polar Motor Group Ltd)**

(2004/C 84/10)

(Text av betydelse för EES)

1. Kommissionen mottog den 26 mars 2004 en anmälan om en föreslagen koncentration enligt artikel 4 i rådets förordning (EEG) nr 4064/89 ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1310/97 ⁽²⁾, genom vilken företaget Ford Motor Company Limited ("Ford", Storbritannien) som tillhör Ford Motor Company-gruppen (USA) förvärvar, på det sätt som avses i artikel 3.1 b i förordningen, fullständig kontroll över Polar Motor Group Ltd ("Polar", Storbritannien) genom förvärv av aktier. Polar är för närvarande gemensamt kontrollerat av Ford och Jardine Motors Group plc (Storbritannien).

2. De berörda företagens affärsverksamheter omfattar följande:

- Ford: tillverkning och distribution av personbilar och kommersiella fordon, finansiella tjänster, leasing av fordon och biluthyrning.
- Polar: försäljning av nya och begagnade fordon (Ford, Mazda och Iveco), service, försäljning av delar, reparation, finansiering, försäkring och uthyrning av fordon.

3. Kommissionen har vid en preliminär granskning kommit fram till att den anmälda koncentrationen kan omfattas av förordning (EEG) nr 4064/89, dock med det förbehållet att ett slutliga beslutet på denna punkt fattas senare.

4. Kommissionen uppmanar intresserade tredje parter att lämna eventuella synpunkter på den föreslagna koncentrationen.

Synpunkterna måste vara kommissionen tillhanda inom tio dagar efter det att denna förhandsanmälan har offentliggjorts. Synpunkterna kan skickas per fax (32-2) 296 43 01, 296 72 44 eller per post med referensnummer COMP/M.3388 – Ford Motor Company Ltd/Polar Motor Group Ltd till följande adress:

Europeiska kommissionen
Generaldirektoratet för konkurrens
Registratorskontoret Företagskoncentrationer och -fusioner
J-70
B-1049 Bryssel

⁽¹⁾ EGT L 395, 30.12.1989, s. 1. Rättelse i EGT L 257, 21.9.1990, s. 13.

⁽²⁾ EGT L 180, 9.7.1997, s. 1. Rättelse i EGT L 40, 13.2.1998, s. 17.

Beslut om att inte göra invändningar mot en anmäld koncentration**(Ärende COMP/M.3289 – Interbrew/Spaten-Franziskaner)**

(2004/C 84/11)

(Text av betydelse för EES)

Kommissionen beslutade den 19 december 2003 att inte göra invändningar mot den anmälda koncentrationen ovan och att förklara den förenlig med den gemensamma marknaden. Detta beslut grundar sig på artikel 6.1 b i rådets förordning (EEG) nr 4064/89. Beslutet i sin helhet finns endast på engelska och kommer att offentliggöras efter det att alla eventuella affärshemligheter har avlägsnats. Det kommer att finnas tillgängligt

- i skriftlig form och kan fås från Byrån för Europeiska gemenskapernas officiella publikationer (se förteckningen på sista sidan),
- i elektronisk form i CEN-versionen i CELEX databas med CELEX-nummer 303M3289. CELEX är den databas som innehåller Europeiska gemenskapens lagstiftning.

För ytterligare information rörande abonnemang, kontakta:

EUR-OP
Information, marknadsföring och PR
2 rue Mercier
L-2985 Luxemburg
Tfn (352) 2929-42718
Fax (352) 2929-42709

Beslut om att inte göra invändningar mot en anmäld koncentration**(Ärende COMP/M.3372 – Carlsberg/Holsten)**

(2004/C 84/12)

(Text av betydelse för EES)

Kommissionen beslutade den 16 mars 2004 att inte göra invändningar mot den anmälda koncentrationen ovan och att förklara den förenlig med den gemensamma marknaden. Detta beslut grundar sig på artikel 6.1 b i rådets förordning (EEG) nr 4064/89. Beslutet i sin helhet finns endast på engelska och kommer att offentliggöras efter det att alla eventuella affärshemligheter har avlägsnats. Det kommer att finnas tillgängligt

- i skriftlig form och kan fås från Byrån för Europeiska gemenskapernas officiella publikationer (se förteckningen på sista sidan),
- i elektronisk form i CEN-versionen i CELEX databas med CELEX-nummer 304M3372. CELEX är den databas som innehåller Europeiska gemenskapens lagstiftning.

För ytterligare information rörande abonnemang, kontakta:

EUR-OP
Information, marknadsföring och PR
2 rue Mercier
L-2985 Luxemburg
Tfn (352) 2929-42718
Fax (352) 2929-42709

III

(Upplysningar)

KOMMISSIONEN

MEDELANDE OM FÖRSLAGSINFORDRAN

Samarbetsprogram om civil luftfart mellan EU och Kina

EuropeAid/119616/D/G/CN

(2004/C 84/13)

(Text av betydelse för EES)

Europeiska kommissionen önskar få in förslag till utbildningsprogram, genomförbarhetsstudier, studieresor och utveckling av studieprogram på området civil luftfart i syfte att förbättra säkerheten inom den civila lufttransporten, förbättra kvaliteten vid relevanta institutioner för högre utbildning och öka antalet utbyten mellan regleringsorgan och mellan flygsektorerna i EU och Kina, med ekonomiskt stöd från Europeiska gemenskapernas program för att stärka samarbetet om civil luftfart mellan EU och Kina.

De fullständiga riktlinjerna för sökande ("Guidelines for Applicants") finns tillgängliga på Europeiska kommissionens delegation, 15 Dongzhimenwai Street, Sanlitun, 100600 Peking, Kina och på följande webbplats:

<http://europa.eu.int/comm/europeaid/cgi/frame12.pl>

Förslagen skall vara inlämnade senast den **5 juli 2004, kl. 16.00** (lokal tid).

Meddelande om förslagsinfordran – Stöd till och samordning av strategier för integrerad gränsförvaltning

EuropeAid/119657/C/G/Multi

(2004/C 84/14)

Europeiska gemenskapen önskar få in förslag på stöd till och samordning av strategier för integrerad gränsförvaltning som omfattar de fem länder som kan erhålla stöd via Cards (Albanien, Bosnien och Hercegovina, Kroatien, f.d. jugoslaviska republiken Makedonien, Serbien och Montenegro: Republiken Serbien, Kosovo, Republiken Montenegro) och som kan få ekonomiskt stöd från Europeiska gemenskapernas regionala CARDS-program.

De fullständiga riktlinjerna för sökande ("Guidelines for Applicants") finns tillgängliga på följande Internet-adress:

<http://europa.eu.int/comm/europeaid/cgi/frame12.pl>

Förslagen skall vara inlämnade senast den 10 juni 2004 kl 16.00 medeleuropeisk tid.
